

O vizită

Ana Blandiana

Ieri am avut o vizită simandicoasă:
A trecut pe la mine o broască țestoasă.

De fapt avea un aer atât de serios,
Încât s-ar putea să fi fost un broscoi țestos.

Era destul de mic și de tânăr, n-ai fi dat pe el doi bani,
Nu cred c-avea nici cinci sute de ani.

(Pentru că - știți, desigur - așa fără nici un motiv
Țestoasele trăiesc un mileniu aproximativ).

Totuși știa să se poarte, și știa să vorbească,
Și era foarte inteligent pentru o broască.

Deoarece fusese crescut în natură,
Se pricepea la agricultură;

Și pentru că experiența lui era notorie,
Se pricepea grozav la istorie;

Era o adevărată plăcere să-l ascuți,
Dintre domnitori îi cunoscuse pe cei mai mulți.

Povestea despre Brâncoveanu și Cantemir
Și despre alții pe care nu mai știu să-i înșir.

Dar - dacă nu se lăuda - se pare
Că-l zărise chiar și pe Ștefan cel Mare.

Despre războaie doar n-avea prea multe de spus,
Stătuse în carapace, ascuns.

Oricum, mi-ar fi plăcut să-l ascund în penal,
Să-mi sufle la istorie la extemporal.